

مقایسه طرح توقف انتخابات به تحریم انتخابات

با

طرح کاغذ پراکنی شورای به اصطلاح ملی

امیرفیض- حقوقدان

تنها درمقایسه است که ارزش و اعتبار و کاربرد طرحها و دستاوردها معلوم و به ارزیابی قطعی میرسد بدون ورود به صحنه مقایسه همان یکطرفه به قاضی رفتن است.

توضیح تکمیلی راجع به طرح کاغذ پراکنی

درتحریر قبلی <صیغه تحریم درانتخابات> آنطورکه باید طرح کاغذ پراکنی شورا از توضیح لازم برخوردار نشد و این نقصان را داشت که (طرح فقط مشتمل بر دو عبارت بود یکی رای من کو و دیگری انتخابات آزاد همچنین این توصیه مهم مرعی نشده بود که طرح میگوید.

حرای راستین خود را بر روی کاغذ سفید به سازمان ها و نهاد های بین المللی و هر جا که میتوانیم ارسال نماییم، و در توضیح بیشتر طرح اضافه کرده که نامه ها به دفتر سازمان ملل متحد در تهران و سایر سفارتخانه های کشورهای دیگر ارسال دارید و نشانی سفارت خانه ها هم برای تسهیل اعلام شده است.

حرای من < رمز آشنای انتخابات سال ۱۳۸۸ و پی آمد های آن است که مبتکر آن طرح آقای <سوروس> یهودی آمریکایی الاصل بود که انقلابات نارنجی و مخملی کشورها را سرپرسی میکرده و میکند، و جنبش سبز با آن اسم رمز، حرکت سیاسی و وجودی خود را آغاز کرد.

<نقش سوروس ناشیانه از طرف جناح تجدید طلب در انتخابات سال ۸۸ رد شده است ولی آقای <گلن بک> از چهره های مطرح و قابل اعتماد رسانه های آمریکا در تلویزیون پنتاگون (فاکس نیوز) ادعا کرد که در جریان انتخابات سال ۸۸ ایران، سوروس نقش انکارناپذیری داشته است >

انتخاب نام رمز حرای من < از سوی شورای به اصطلاح ملی! نشان آن است که انتخابات سال جاری دنبال همان سیاست و طرح جرج سوروس است و پیشقراولی شورای ملی ایران هم در کنار نام رمز حرای من < نشانگر این است که بجای جنبش سبز که غرق در بدنامی و بی حیثیتی شده است شورای ملی جایگزین گردیده است و این خود قرینه و شاهد صادقی است که انتخابات سال جاری و پی آمدهای آن زیر نظر سوروس و عوامل وابسته به سازمان او خواهد بود.

ملاحظات وابسته در جریان مقایسه

- در طرح کاغذ بازی شورای به اصطلاح ملی بجای شعبه های انتخاباتی که پایگاه قانونی دارد سفارتخانه ها انتخاب شده است و همانطور که مسئولین انتخابات نشانی شعبه ها و محل

صندق های رای را به اطلاع عامه میرسانند شورای به اصطلاح ملی! هم نشانی سفارتخانه هارابه اطلاع رای دهندگان رسانده است.

آیا یکی ازشرائط انتخابات آزاد توسل به بیگانه وسفارتخانه های متعدد آن کشورهاست؟ کسی که مدعی انتخابات آزاد است وخود رازیرتصمیم اجلاس بین المجالس پوشش میدهد آیا میداند که خواستن انتخابات آزاد ازسفارتخانه ها چه مفهوم واثری دارد و آیا این خواست شوم وبدعت كاملا بیسابقه بازیافته شده ازمجرای مصوبه بین المجالس است؟ حقیقتا که حد نادانی بینهایت است.

چراکه یکی ازمفاسد سنگین آن بدعتی است که سفارتخانه های کشورهای بیگانه یکی ازمراجع انتخابات کشور شناخته میشوند؛ آخر انتخابات کشور چه ارتباطی به سفارتخانه های کشورهای بیگانه دارد؟ حقیقتا نام این مراجعه زشت وتبهکارانه آزادی انتخابات است؟^۱

دردوران اول انتخابات مشروطیت؛ سفارت انگلیس وروس به اعتبارسابقه درانتخاب وکیل مجلس، مُصر در دخالت بودند ویکی ازمشکلات مشروطیت و آزادی انتخابات همین سابقه مداخله بیگانه در انتخابات مجلس بود، چشممان روشن که بعد از ۱۰۰ سال کسانی با اشتیاق کامل مردم رابه صوب سفارتخانه تشویق وسفارتخانه راشریک درانتخابات میسازند <کوشرم وحیا زین همه بی پروائی>

یک سفارتخانه ازدریافت نامه ای بدون امضا ونام فرستنده ونشانی وفقط حاوی <رای من؛ انتخابات آزاد> چه میفهمد جز اینکه تصورکند که ارسال کننده نامه شعبه رای گیری را با سفارت اشتباه گرفته است واین نادانی راهم به حساب ارسال کننده نامه بگذارد که ارسال کننده نامه علاوه بر آنکه نمیداند که سفارتخانه نه صندوق رای است ونه شعبه رای گیری نمیداند که جریان انتخابات ایران برای انتخاب ریاست جمهوری است نه پرسش اینکه انتخابات آزاد میخواهید یا غیر آزاد.

یک سفارتخانه مقید به حقوق بین الملل این نامه رادرسبد باطله میاندازد وبسا ممکن است که آنرا توطئه ای برای بدنام کردن سفارت بحساب آورد.

آخر در کجای دنیا دیده شده است که مخالفان حکومت رای خودشان رابه سفارتخانه های کشورهای خارجی بدهند؟ < ننگ بر ما که درک ننگ نداریم>.

جالب است که شورای به اصطلاح ملی! این چنین رای و دادن آنرا به سفارت بیگانه، عنوان رای راستین داده است یعنی سخت به اصالت آن معتقد است که آنرا راستین می شناسد.

• در طرح کاغذ بازی توصیه شده که نامه ها بدون نام ونشانی به مراجع سیاسی فرستاده شود بظاهر بهانه امنیت فردی است ولی هدف اصلی این است که تعداد کثیری نامه ها با اسم رمز رای من به نشانی صندوق پستی مراجع سیاسی خارجی فرستاده شود وبادادن آمارهای قلابی مزه امضای های قلابی زیرمنشورشورار را تجدید نمایند.

از آنجا که شوراچی ها سابقه ای درمبارزات خارج ازکشورندارند نمیدانند که این بامبول بازیها دوره اش گذشته است.

^۱ - چه آزادی است که در گرو سفارت خانه بیگانه ای به اسارت رفته است. آنهم به اسارت خود خواست. ح-ک

• یکی از تفاوت های عمده طرح توقف انتخابات با طرح کاغذ بازی این است که در طرح توقف انتخابات آرای بدون نام که به صندوق انتخابات جمهوری اسلامی ریخته میشود طبق قانون در جمع آرای مأخوذه به حساب میاید ولی در طرح کاغذ بازی شورای به اصطلاح ملی! آرای باطله بجای آنکه به صندوق انتخابات جمهوری اسلامی ریخته شود وبه حساب آید به صندوق مراجع سیاسی (شامل بسیاری جاها از جمله سفارت خانه ها) ریخته میشود که اصلا به حساب آماری وارد نخواهد شد ویکسربه سبد کاغذ های خردکن وارد میگردد.

• تفاوت دیگر در این است که در طرح توقف انتخابات آرای باطله ریخته شده به صندوق دارای تعرفه انتخاباتی است که سند اصالت تعداد آرا میباشد ولی در طرح کاغذ پرانی اصلا تعرفه انتخاباتی وجود ندارد یعنی ارسال نامه به مراجع بهیچ عنوان به انتخابات مربوط نمیشود.

تعرفه انتخاباتی دلیل آن است که ورقه رای از طرف یک آدم زنده به صندوق ریخته شده است ولی ارسال نامه بدون نام و امضا و نشانی فقط با علامت رمز <رای من> هیچ نشانی از وابستگی آن نامه به یک شخص زنده نیست و مبرهن و ابستگی به حقه بازی و صحنه سازی است.

قرائن زیر

الف - هماهنگی نزدیک رمز انتخابات سال ۸۸ و انتخابات امسال ریاست جمهوری رژیم غاصب.

ب- تقارن مفهومی وزمانی طرح کاغذ بازی با اظهارات وزیر خارجه آمریکا نسبت به انتخابات جمهوری اسلامی، نشانه جدی و علامت دخالت و اقدامات بیگانگان در جریان انتخابات و پی آمد های آن میباشد که جاده صاف کن و عامل اجرایی آن شورای به اصطلاح ملی است!

تشکر و قدردانی

موقع رامناسب دانسته از طرح ابتکاری <توقف انتخابات بجای تحریم انتخابات> و مبتکر آن تشکر و قدردانی میشود